

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen (FP):

Jeg vil gerne sige til centrum-demokraterne og det konservative folkeparti, at vi i fremskridtspartiet er kede af, at det samarbejde, vi har med partierne på det uddannelsesmæssige område, inden for undervisningen, på radio- og fjernsynsområdet, ikke også kan udstrækkes til at omhandle kunstfond og filmfond.

Jeg vil gerne bede ministeren om at tage stilling til en del af mit indlæg før, hvor jeg sagde, at fremskridtspartiet har den opfattelse, at kunstfondet meget let risikerer at blive kvalitetskriterium i den forstand, at det støtter dagens kunst, men ikke morgendagens. Det kan blive vanskeligt for den unge kunstner, der går sine egne veje, at få solgt sine værker til lønnende priser, fordi de mangler fondets blå stempel. Kunstfondet bliver dermed let til et konserverende led i stedet for inspirerende, og bevillingen vil dermed skade mere, end den gavner.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kunne desværre i mit indlæg før ikke nå at komme med en bemærkning til hr. Poulsgaard i anledning af forslaget om at sende kunstfondet ud til folkeafstemning. Det får han nu nok ikke held til, men jeg vil gøre opmærksom på, at det danske samfund i 1920'erne ofrede ganske overordentlig meget på Bohrs arbejde med atomteorien, og det er klart, at havde hr. Poulsgaard dengang sendt det ud til folkeafstemning, så kunne han nok have fået et flertal.

På samme måde med kunstfondet. Der er mange, der ikke begriber det, men vi kan da ikke forkaste alt, hvad vi ikke begriber. Jeg forstår ikke særlig meget af relativitetsteori, kvanteteori og bølge-teori, som man arbejder med. Jeg kan bare se, at det giver bedre forklaringer på mange ting. Også dette med, at gennem et punkt kan der ikke trækkes én, men flere parallelle linjer til en given linje. Jeg forstår ikke så forfærdelig meget af det, men jeg kan se, at det giver forklaringer på ting, som indtil da var uforklarlige, og derfor accepterer jeg det.

Må jeg så sige om dette med at stole på sine egne øjne og om, at unge øjne nu ser bedst, at jeg ikke ved, om det er hr. Poulsgaards øjne, der skulle være unge i sammenligning med mine, men jeg må måske have lov til at sige,

hvad en af de store danske filosoffer har sagt om dette. Det er Kierkegaard, der har sagt: Aldrig har jeg været så sikker på mig selv og mine meninger, som dengang jeg gik i gymnasiet. Nu vil jeg nødig fornærme danske gymnasieelever, men alligevel. Hr. Poulsgaards stude er vel det, som en gymnasieelev havde dengang, og som Kierkegaard omtalte.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Må jeg gøre en bemærkning til hr. Ib Christensen, der mente, der var en væsentlig forskel på fremskridtspartiets og retsforbundets program. Jeg må sige, at med hensyn til resultatet, som man hører det her i salen, er forskellen ens.

Så vil jeg gerne sige til hr. Poulsgaard, at det er rigtigt, at jeg også nævnte børnekultur. Hvorfor gjorde jeg det? Fordi hr. Poulsgaard var gået her på talerstolen og endnu en gang havde lavet en forvriddning og omtalt en pjece og nogle citater på en måde, som der overhovedet ingen anstændighed er i. Jeg gik på talerstolen for at korrigere denne forvriddning. Alligevel står hr. Poulsgaard op igen og taler om den politisk-revolutionære børnekultur. Det er en helt urimelig, en helt uanstændig måde at forvride kendsgerningerne på, også over for hr. Poulsgaards vælgere.

Nu er det, jeg skal passe på, for nu skal jeg passe på ikke at være så kontant. Det er muligvis det, jeg har været tidligere. Når jeg nu henvender mig til fru Nathalie Lind, så er det ud fra dette, at jeg mente, jeg havde svaret i forbindelse med den større forbrugerrepræsentation, hvor kunstnerne skulle være i overvægt, at deri indgik naturligvis også, at man skulle overveje amtsforeninger, landsforeninger osv. Der er en række ting, man må tage op.

Det, jeg er bange for, er, at hvis vi skal dele ansvaret ud i øjeblikket med de forholdsvis begrænsede penge, der er, og så give indflydelse, hvor meget vil der så være og hvilke andre hensyn, geografiske, befolkningsmæssige og en række andre hensyn, skal vi ind på? Jeg vil gerne sige, at jeg sagde: jeg tror, og ikke: jeg tvivler på, og jeg tør ikke sige. Altså mere lå der ikke deri, men det kan godt være, at accenten blev lidt stærkere på den baggrund, det skal jeg ikke benægte.

Jeg mener da, og det vil jeg også gerne sige til hr. Chr. Christensen, at man nu skal sætte sig ned og læse de udtalelser, der er faldet her i